

www.eknihyzdarma.cz

HRABĚNCE *** NA PAMÁTKU

Josef Jaroslav Langer

I

Nejen k jídlu ústa, také pro líbání;
nejen k práci ruce, také k objímání; -
jestliže to hřích je, milovati tebe -
ach, již musím hřešit, odpust' mi to
nebe!

II

Když jsem ondy večer seděl podle

tebe, myslil jsem, že anděl padl ke
mně z nebe!

Neodletuj ještě a zůstaň radš tady,
kde ty bydlit budeš, bude nebe
všady!

III

U cesty vrabeček v konopí si sedí a
kdo okolo jde, pilně na vše hledí; jde
tamtudy párek -

"Činčiryryryry!"

Vás já se nebojím, byť jste byli
čtyry!"

IV

Kýž mám ze všech moří perly na tvé
šaty, pokryl bych tě jimi od hlavy do
paty!

Kýž mám všecko zlato, co má země
v sobě, dal bych samých korun
nadělati tobě! —

V

Kdyby tě mé oko bylo nevidělo,
bylo by mé srdce nikdy neželelo; kde
shledání není, není rozloučení, aniž
kvěsti může bez bodláků růže.

VI

Ach, proč tu na světě všechno mine,
hyne -

i ta skrytá rozkoš jako voda plyne;
vemte koni obrok -

však vám nezakluše, a já nyní
chodím jak tělo bez duše.

VII

"Drahý kámen hledá mezi
kamínkami!

Novou hvězdu hledá mezi

hvězdičkami!"

Mýlí se ti lidé -

hledě v zem i nebe, kámen ani
hvězdu -

já vždy hledám tebe!

VIII

Když jsme při měsíčku ondyno si
sedli, rozum můj a láska vojnu spolu
vedly; láska se bránila a stavěla
hrady -

ale krutý rozum boří všecko všady.

IX

Šustí listí, šustí v zahradě v ořeší, že
mě tu na světě pranic už netěší!

Šustí listí, šustí v tom povadlém
chrustí:

"Kdo nedoufá více, tomu zhasla
svíce!"

X

Děkuji, měsíčku, za tu věrnou lásku,
že jsi dvěma srdcím svítil na
procházku; děkuji, měsíčku, že jsme,
kdy jsme chtěli; ani tebe, ani

sebe neviděli!

XI

Pořád ti mráčkové po nebi běhají -
zdá se, že tam něco věrného hledají;
ode mne si radit, vy mráčkové, dejte:
Stálosti na světě nikdy nehledejte!

XII

Ó, že tě tu zas mám po trpké
přestávce!

Pojď, tu se posad'me na té známé
lávce -

Ach, jen blíž, jen blíže skloň se do
náruče, abys ucítla,
jak mi srdce tluče!

XIII

Tento důkaz přízně rád беру a
vděčně; s tím psaníčkem já se
nerozloučím věčně!

To já na svém srdci budu nosit všude
-

to mě sladce mučit a zas křísit bude!

XIV

Sbohem, drahá dívko, jdi tam k
svému městu; ach, já často skropím
slzami tu cestu!

Sbohem, drahá dívko!

Krutý osud kyne -

jdi již; já tě nutím, ač mi srdce hyne.

XV

Copak je mi po vší kráse toho světa -

u mne jest už navždy po všem všudy
veta!

Mně snad tehdy jen zas vyjde hvězda
jasná, až uslyším jednou, ty žes
aspoň št'astna.

XVI

Setři pak tu slzu, dívko nejmilejší -
pohled' na ty hvězdy a bud' veselejší!

Co se na tom světě se slzou rozejde,
to se tamto jistě všechno zase sejde.

XVII

Nesklopuj ty oči, ty okýnka jasné,
abych nima pohled do tvé duše

krásné!

Sem ty žhavé ústa -

at' se sejdou směle!

Takto duše jedna žije v dvojím těle.

XVIII

Ještě jenom jednu, a to naposledy -

pokud nám nezajde ten měsíček
bledý; tisíckrát on vyjde, tisíckrát on
zajde, ale nás tu spolu nikdy snad
nenajde!